

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

14 февруари 2019 година *

„Преюдициално запитване — Обработване на лични данни — Директива 95/46/ЕО — Член 3 — Приложно поле — Видеозапис на полицейски служители в полицейско управление при осъществяване на процесуални действия — Публикуване в интернет сайтове за видеоматериали — Член 9 — Обработване на лични данни единствено за целите на журналистическа дейност — Понятие — Свобода на словото — Защита на личния живот“

По дело C-345/17,

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Augstākā tiesa (Върховен съд, Латвия) с акт от 1 юни 2017 г., постъпил в Съда на 12 юни 2017 г., в рамките на производство по дело

Sergejs Buivids

в присъствието на:

Datu valsts inspekcija,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на председател на втори състав, А. Prechal, С. Toader, А. Rosas (докладчик) и М. Pešič, съдии,

генерален адвокат: Е. Sharpston,

секретар: М. Aleksejev, началник-отдел,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 юни 2018 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за г-н Buivids, от самия него,
- за латвийското правителство, от I. Kucina, G. Vambāne, E. Petrocka-Petrovska и E. Plaksins, в качеството на представители,
- за чешкото правителство, от М. Smolek, J. Vlácil и О. Serdula, в качеството на представители,
- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от М. Russo, avvocato dello Stato,

* Език на производството: латвийски.

- за австрийското правителство, от G. Eberhard, в качеството на представител,
- за полското правителство, от В. Majczyna, в качеството на представител,
- за португалското правителство, от L. Inez Fernandes, M. Figueiredo и C. Vieira Guerra, в качеството на представители,
- за шведското правителство, от A. Falk, C. Meyer-Seitz, P. Smith, H. Shev, L. Zettergren и A. Alriksson, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от D. Nardi и I. Rubene, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 27 септември 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10), и по-специално на член 9 от нея.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Sergejs Buivids и Datu valsts inspekcija (Национален орган за защита на данните, Латвия) по повод на жалба, с която се иска да се обяви за незаконосъобразно решението на този орган, съгласно което г-н Buivids нарушил националното законодателство, като е публикувал в интернет сайта www.youtube.com заснет от самия него видеозапис със снемането на показанията му в помещенията на участък на националната полиция в рамките на административно-наказателно производство.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Преди отмяната ѝ с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1), Директива 95/46, чийто предмет съгласно член 1 от нея е защитата на основните права и свободи на физическите лица, и в частност на правото им на личен живот при обработването на лични данни, както и отстраняването на препятствията пред свободното движение на тези данни, гласи в съображения 2, 14, 15, 17, 27 и 37:

„(2) като имат предвид, че системите за обработка на данни са създадени с цел да служат на хората; като имат предвид, че независимо от националността или местожителството на физическите лица, те трябва да зачитат техните основни права и свободи и по-конкретно правото на личен живот, и да допринасят за икономическия и социален прогрес, развитието на търговията и благосъстоянието на хората;

[...]

(14) като имат предвид, че поради значимостта на извършващото се понастоящем развитие в рамките на информационното общество, на техниките, използвани за улавяне, предаване, манипулиране, запис, съхранение и предаване на звук и картина, отнасящи се до физическите лица, настоящата директива следва да се прилага за обработването на такива данни;

(15) като имат предвид, че обработката на такива данни се обхваща от настоящата директива, само ако тя е автоматизирана или ако обработваните данни се съдържат или са предназначени да се съдържат във файлова система, структурирана съгласно определени критерии, отнасящи се до лица, с цел осигуряване на лесен достъп до въпросните лични данни;

[...]

(17) като имат предвид, че що се отнася до обработването на звук и картина, извършвано за целите на журналистическа дейност или на литературно или художествено изразяване, и по-конкретно в областта на аудиовизията, принципите на директивата се прилагат по ограничен начин, в съответствие с разпоредбите на член 9;

[...]

(27) като имат предвид, че защитата на лицата трябва да се отнася в еднаква степен до автоматизираната обработка на данни и до ръчната им обработка; като имат предвид, че обхватът на тази защита не трябва на практика да зависи от използваните техники, защото в противен случай това би създавало сериозен риск от заобикаляне на закона; като имат предвид, при все това, че що се отнася до ръчната обработка, настоящата директива обхваща само файловете системи, а не неструктурираните досиета [...];

[...]

(37) като имат предвид, че обработването на лични данни за целите на журналистиката или за цели, свързани с литературно или художествено изразяване, и по-конкретно в областта на аудиовизията, трябва да отговарят на условията за освобождаване от изискванията на някои разпоредби на настоящата директива, доколкото това е необходимо, за да се постигне баланс между основните права на лицето и свободата на информация, и по-конкретно на правото на всяко лице да получава и предава информация, както е гарантирано изрично в член 10 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи[, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г.]; като имат предвид, че държавите членки са длъжни поради тази причина да приемат изключения и дерогации, необходими за постигането на равновесие между основните права по отношение на общите мерки за законосъобразност на обработването на данни, [...]“.

4 Член 2 от Директива 95/46 предвижда:

„По смисъла на настоящата директива:

а) „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице („съответно физическо лице“); за подлежащо на идентифициране лице се смята това лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификационен номер или един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологическа, психологическа, умствена, икономическа, културна или социална самоличност;

б) „обработване на лични данни“ („обработване“) означава всяка операция или набор от операции, извършвани или не с автоматични средства, прилагани към личните данни, като събиране, запис, организиране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друга форма на предоставяне на данните, актуализиране или комбиниране, блокиране, изтриване или унищожаване;

[...]

г) „администратор“ означава физическо или юридическо лице, държавен орган, агенция или друг орган, който сам или съвместно с други определя целите и средствата на обработка на лични данни; когато целите и средствата на обработката се определят от национални или [съюзни] закони или подзаконови разпоредби, администраторът или специфичните критерии за неговото назначаване могат да бъдат определени в националното право или в правото на [Съюза];

[...]“.

5 Член 3 от посочената директива, озаглавен „Приложно поле“, предвижда:

„1. Настоящата директива се прилага към пълната или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства, както и към обработката със средства, които не са автоматизирани, на лични данни, съставляващи част от файлова система, или които са предназначени да съставляват част от файлова система.

2. Настоящата директива не се прилага за обработването на лични данни:

- при извършване на дейности, извън приложното поле на правото на Общността, например дейностите, предвидени в дял V и дял VI от Договора за Европейския съюз [в редакцията му преди влизане в сила на Договора от Лисабон], и във всички случаи при дейности по обработването на данни, отнасящи се до обществената сигурност, отбраната, държавната сигурност (включително икономическото благосъстояние на държавата, когато процесът на обработка е свързан с държавната сигурност) и при дейности на държавата в областта на наказателното право,
- когато се извършва от физическо лице в хода на предимно лични или домашни занимания“.

6 Член 7 от посочената директива гласи:

„Държавите членки предвиждат, че обработването на лични данни може да се извършва, само ако:

[...]

е) обработването е необходимо за целите на законните интереси, преследвани от администратора или от трето лице или лица, на които се разкриват данните, с изключение на случаите, когато пред тези интереси имат преимущество интереси, свързани с основните права и свободи на съответното физическо лице, които изискват защита по силата на член 1, параграф 1“.

7 Член 9 от същата директива гласи:

„Държавите членки предвиждат изключения или дерогации от разпоредбите на настоящата глава, глава IV и глава VI относно обработването на лични данни, когато то се извършва единствено за целите на журналистическа дейност или на литературно или художествено изразяване, само ако са необходими за съгласуване на правото на личен живот и правилата, регулиращи свободата на словото“.

Латвийското право

- 8 Съгласно член 1 от *Fizisko personu datu aizsardzības likums* (Закон за защита на личните данни на физически лица) от 23 март 2000 г. (*Latvijas Vēstnesis*, 2000, № 123/124, наричан по-нататък „Закон за защита на личните данни“) целта на закона е защитата на основните права и свободи на физическите лица, и по-специално правото на личен живот по отношение на обработването на лични данни на физически лица.
- 9 Съгласно член 2, точка 3 от Закона за защита на личните данни „лични данни“ означава всяка информация относно физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано.
- 10 Съгласно член 2, точка 4 от посочения закон „обработване на лични данни“ означава всяко действие, което може да се извършва по отношение на личните данни, включително събиране, записване, въвеждане, съхраняване, организиране, изменение, употреба, разкриване, предаване и разпространяване, блокиране или унищожаване.
- 11 Член 3, параграф 1 от Закона за защита на личните данни предвижда, че законът се прилага с изключенията, предвидени в посочената разпоредба, към обработването на всякакъв вид лични данни и към всяко физическо или юридическо лице, когато:
- администраторът на данните е регистриран в Република Латвия,
 - обработването на данните се осъществява извън границите на Република Латвия, в територии, принадлежащи на страната по силата на международни споразумения,
 - в Република Латвия се намира оборудване, използвано за обработване на лични данни, с изключение на случаите, в които оборудването се използва само за предаването на лични данни през територията на Република Латвия.
- 12 Член 3, параграф 3 от същия закон предвижда, че той не се прилага към обработването на личните данни, извършвано от физически лица за лична или домашна употреба.
- 13 Съгласно член 5 от Закона за защита на личните данни членове 7—9, 11 и 21 от него не се прилагат, освен ако в закон е предвидено друго, когато личните данни се обработват за целите на журналистическа дейност в съответствие с *Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem likums* (Закон за печата и другите средства за масови комуникации) или за художествени или литературни цели.
- 14 Член 8, параграф 1 от Закона за защита на личните данни предвижда, че при събирането на лични данни администраторът е длъжен да предостави на заинтересуваното лице следната информация, освен когато това лице вече разполага с тази информация:
- наименование или име и фамилия и адрес на администратора,

– предвидена цел на обработването на личните данни.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 15 Докато се намирал в участъка на националната полиция, г-н Buivids заснема видеозапис с показанията си в рамките на административно-наказателно производство.
- 16 Г-н Buivids публикува в интернет сайта www.youtube.com заснетия видеозапис (наричан по-нататък „спорният видеозапис“), на който са показани полицейски служители и тяхната дейност в полицейския участък. Въпросният сайт позволява на потребителите да публикуват, гледат и споделят видеоматериали.
- 17 Вследствие на публикацията Националният орган за защита на личните данни приема в решение от 30 август 2013 г., че г-н Buivids е нарушил член 8, параграф 1 от Закона за защита на личните данни, тъй като не е предоставил на полицейските служители в качеството им на засегнати лица предвидената в посочената разпоредба информация относно целта на обработването на личните им данни. Освен това г-н Buivids не е предоставил на Националния орган за защита на личните данни информация за целта на заснемането на спорния видеозапис и публикуването му в интернет, за да докаже, че преследваната цел отговаря на Закона за защита на личните данни. Следователно Националният орган за защита на личните данни е поискал от г-н Buivids да предприеме действия за заличаване на видеозаписа от интернет сайта www.youtube.com и други интернет сайтове.
- 18 Г-н Buivids подава жалба пред Administratīvā rajona tiesa (Районен административен съд, Латвия) с искане да се обяви за незаконосъобразно това решение на Националния орган за защита на личните данни и да му бъде присъдено обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял. Г-н Buivids посочва в жалбата си, че с публикуването на спорния видеозапис се е опитал да привлече вниманието на обществеността към дейност на полицията, която според него е незаконосъобразна. Посочената юрисдикция отхвърля жалбата.
- 19 С решение от 11 ноември 2015 г. Administratīvā apgabaltiesa (Областен административен съд, Латвия) отхвърля жалбата, подадена от г-н Buivids срещу решението на Administratīvā rajona tiesa (Районен административен съд).
- 20 Administratīvā apgabaltiesa (Областен административен съд) основава решението си на обстоятелството, че на спорния видеозапис могат да се видят полицейското управление, няколко полицейски служители при изпълнение на задълженията им, да се чуе записаният разговор с полицейските служители при осъществяване на процесуални действия, както и да се чуят гласовете на полицейски служители, на г-н Buivids и на придружителя му.
- 21 От друга страна, не било възможно да се определи дали правото на г-н Buivids на свобода на словото или правото на други лица на зачитане на личния живот има предимство, тъй като г-н Buivids не посочил целта на публикуването на спорния видеозапис. Също така видеозаписът не показвал актуални събития, представляващи интерес за обществото, нито недобросъвестно поведение от страна на полицейски служители. Тъй като г-н Buivids не заснел спорния видеозапис за журналистически цели по смисъла на Закона за печата и другите средства за масови комуникации или за литературни или художествени цели, не се прилагал член 5 от Закона за защита на личните данни.
- 22 Administratīvā apgabaltiesa (Областен административен съд) приема, че като е заснел полицейски служители при изпълнение на служебните им задължения, без да ги уведоми за целта на обработката на техните лични данни, г-н Buivids е нарушил член 8, параграф 1 от Закона за защита на личните данни.

- 23 Г-н Buivids подава касационна жалба пред запитващата юрисдикция, Augstākā tiesa (Върховен съд, Латвия), срещу решението на Administratīvā apgabaltiesa (Областен административен съд), като се позовава на правото си на свобода на словото.
- 24 По-специално г-н Buivids твърди, че спорният видеозапис показва служители на националната полиция, т.е. публични личности на обществено достъпно място, и поради това не попада в личния обхват на Закона за защита на личните данни.
- 25 Запитващата юрисдикция изпитва съмнения, от една страна, по въпроса дали заснемането в полицейски участък на полицейски служители при изпълнение на служебните им задължения и публикуването на заснетия видеозапис в интернет попадат в приложното поле на Директива 95/46. В това отношение, макар да приема, че поведението на г-н Buivids не е сред изключенията от приложното поле на посочената директива, предвидени в член 3, параграф 2 от нея, запитващата юрисдикция подчертава, че в случая става въпрос за видеозапис, направен еднократно, като г-н Buivids е заснел полицейски служители при изпълнение на служебните им задължения, т.е. когато са действали в качеството си на публична власт. Като се позовава на точка 95 от заключението на генералния адвокат Bobek по дело Rīgas satiksme (C-13/16, EU:C:2017:43), запитващата юрисдикция отбелязва, че основното опасение, което оправдава факта, че личните данни са защитени, е рискът, свързан с тяхното мащабно обработване.
- 26 От друга страна, запитващата юрисдикция изпитва съмнения относно тълкуването на понятието „единствено за целите на журналистическа дейност“, съдържащо се в член 9 от Директива 95/46, както и по въпроса дали това понятие може да обхване обстоятелства като тези, за които е упрекван г-н Buivids.
- 27 При тези обстоятелства Augstākā tiesa (Върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Попадат ли в приложното поле на Директива 95/46 дейности като разглежданите в настоящото производство, а именно заснемане на полицейски служители в полицейско управление при осъществяване на процесуални действия и публикуване на видеоматериала в интернет сайта www.youtube.com?
- 2) Трябва ли Директива 95/46 да се тълкува в смисъл, че посочените действия могат да се разглеждат като обработване на лични данни за журналистически цели съгласно член 9 от посочената директива?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 28 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 3 от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че попада в приложното поле на тази директива заснемането на полицейски служители в полицейски участък при снемане на показания и публикуването на заснетия видеозапис в интернет сайт за видеоматериали, към който потребителите могат да изпращат, гледат и споделят такива материали.
- 29 Следва да се припомни, че съгласно член 3, параграф 1 посочената директива се прилага към „пълната или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства, както и към обработката със средства, които не са автоматизирани, на лични данни, съставляващи част от файлова система, или които са предназначени да съставляват част от файлова система“.

- 30 Понятието „лични данни“ по смисъла на тази разпоредба съгласно определението в член 2, буква а) от Директивата обхваща „всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице“. За подлежащо на идентифициране лице се смята „това лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез [...] един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа самоличност“.
- 31 Съгласно практиката на Съда образът на дадено лице, заснето с камера, представлява „лични данни“ по смисъла на член 2, буква а) от Директива 95/46, доколкото позволява да се идентифицира засегнатото лице (вж. в този смисъл решение от 11 декември 2014 г., Rynęś, C-212/13, EU:C:2014:2428, т. 22).
- 32 В случая, видно от акта за преюдициално запитване, полицейските служители могат да бъдат видени и чути на спорния видеозапис, поради което следва да се приеме, че образите на заснетите лица действително представляват лични данни по смисъла на член 2, буква а) от Директива 95/46.
- 33 Що се отнася до понятието „обработване на лични данни“, член 2, буква б) от Директива 95/46 го определя като „всяка операция или [всеки] набор от операции [...], прилагани към личните данни, като събиране, запис, организиране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друга форма на предоставяне на данните, актуализиране или комбиниране, блокиране, изтриване или унищожаване“.
- 34 В рамките на системата за видеонаблюдение Съдът вече е постановил, че видеозапис на лица, записан върху устройство за дългосрочно съхранение, а именно твърдия диск на тази система, представлява, в съответствие с член 2, буква б) и член 3, параграф 1 от Директива 95/46, обработване на лични данни с автоматизирани средства (вж. в този смисъл решение от 11 декември 2014 г., Rynęś, C-212/13, EU:C:2014:2428, т. 23 и 25).
- 35 В съдебното заседание пред Съда г-н Buivids заявява, че е използвал цифрова камера за заснемане на спорния видеозапис. Става въпрос за заснемане на видеозапис на лица, записан върху устройство за дългосрочно съхранение, а именно паметта на посочената камера. Следователно такъв видеозапис представлява обработване на лични данни с автоматизирани средства по смисъла на член 3, параграф 1 от тази директива.
- 36 В това отношение обстоятелството, че такъв видеозапис е направен еднократно, е без значение за въпроса дали тази операция попада в приложното поле на Директива 95/46. В действителност, както следва от текста на член 2, буква б) от посочената директива във връзка с член 3, параграф 1 от нея, Директивата се прилага към „всяка операция“, която представлява обработване на лични данни по смисъла на тези разпоредби.
- 37 Освен това Съдът е постановил, че операцията, изразяваща се във въвеждането на лични данни на интернет сайт, трябва да се счита за такова „обработване“ (вж. в този смисъл решения от 6 ноември 2003 г., Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, т. 25 и от 13 май 2014 г., Google Spain и Google, C-131/12, EU:C:2014:317, т. 26).
- 38 В това отношение Съдът впрочем уточнява, че показване на информация в интернет сайт предполага осъществяването на операция по зареждане на въпросния сайт на сървър, както и на необходимите операции, за да се направи сайтът достъпен за лица, които са свързани към интернет. Тези операции се извършват, поне частично, чрез автоматизирани средства (вж. в този смисъл решение от 6 ноември 2003 г., Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, т. 26).

- 39 В този смисъл следва да се приеме, че публикуването в интернет сайт, към който потребителите могат да изпращат, гледат и споделят видеоматериали като спорния видеозапис, в който се съдържат лични данни, представлява автоматизирано обработване изцяло или частично на тези данни по смисъла на член 2, буква б) и на член 3, параграф 1 от Директива 95/46.
- 40 Съгласно член 3, параграф 2 от Директива 95/46 тя не се прилага към обработването на лични данни в две хипотези. От една страна, става въпрос за упражняване на дейности, които не попадат в приложното поле на правото на Общността, като предвидените в дялове V и VI от Договора за Европейския съюз в редакцията му преди влизането в сила на Договора от Лисабон, и при всички положения за обработване с цел обществената сигурност, отбраната, държавната сигурност и дейностите на държавата в областта на наказателното право. Посочената разпоредба изключва, от една страна, обработването на лични данни, осъществено от физическо лице в хода на изцяло лични или домашни занимания.
- 41 Доколкото правят неприложим режима на защита на личните данни, предвиден в Директива 95/46, и по този начин се отклоняват от заложената в нея цел, изразяваща се в гарантиране на основните права и свободи на физическите лица при обработване на личните им данни, като правото на зачитане на личния и семеен живот и правото на защита на личните данни, гарантирано в членове 7 и 8 от Хартата за защита на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), изключенията, предвидени в член 3, параграф 2 от посочената директива, трябва да се тълкуват ограничително (вж. в този смисъл решенията от 27 септември 2017 г., *Pušár*, C-73/16, EU:C:2017:725, т. 38 и от 10 юли 2018 г., *Jehovan todistajat*, C-25/17, EU:C:2018:551, т. 37).
- 42 Що се отнася до главното производство, от представените пред Съда данни е видно, от една страна, че заснемането и публикуването на спорния видеозапис не може да се разглежда като обработване на лични данни, осъществено при изпълнение на дейности, които не попадат в приложното поле на общностното право, нито като обработка с предмет обществената сигурност, отбраната, държавната сигурност или дейностите на държавата в областта на наказателното право по смисъла на член 3, параграф 2, първо тире от Директива 95/46. В това отношение Съдът вече е постановил, че примерно изброените дейности в посочената разпоредба във всички случаи са присъщи на държавите или на държавните органи и са извън областите на дейност на частноправните субекти (вж. в този смисъл решение от 27 септември 2017 г., *Pušár*, C-73/16, EU:C:2017:725, т. 36 и цитираната съдебна практика).
- 43 От друга страна, доколкото г-н Buivids е публикувал, без ограничения в достъпа, спорния видеозапис в интернет сайт за видеоматериали, към който потребителите могат да изпращат гледат и споделят такива материали, като по този начин се предоставя достъп до лични данни на неопределен брой хора, разглежданото в главното производство обработване на лични данни не се вписва в рамките на дейност, която е изцяло лична или домашна (вж. по аналогия решенията от 6 ноември 2003 г., *Lindqvist*, C-101/01, EU:C:2003:596, т. 47, от 16 декември 2008 г., *Satakunnan Markkinapörssi ja Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 44, от 11 декември 2014 г., *Ryneš*, C-212/13, EU:C:2014:2428, т. 31 и 33 и от 10 юли 2018 г., *Jehovan todistajat*, C-25/17, EU:C:2018:551, т. 42).
- 44 Освен това обстоятелството, че се заснема видеозапис на полицейски служители при изпълнение на служебните им задължения, не може да изключи такъв вид обработка на лични данни, попадаща в приложното поле на Директива 95/46.
- 45 В действителност, както отбелязва генералният адвокат в точка 29 от заключението си, посочената директива не предвижда никакво изключение, изключващо от приложното поле на Директивата обработването на лични данни на длъжностни лица.

- 46 Впрочем от практиката на Съда следва, че обстоятелството, че дадена информация се вписва в контекста на професионална дейност, не е от естество да ѝ отнеме квалификацията „лични данни“ (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2015 г., ClientEarth и PAN Europe/EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 47 С оглед на гореизложеното на първия въпрос следва да се отговори, че член 3 от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че попада в приложното поле на тази директива заснемането на полицейски служители в полицейски участък при снемане на показания и публикуването на заснетия видеозапис в интернет сайт за видеоматериали, към който потребителите могат да изпращат, гледат и споделят такива материали.

По втория въпрос

- 48 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 9 от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелства като разглежданите в главното производство, а именно заснемане на видеозапис на полицейски служители в полицейско управление при снемане на показания и публикуване на заснетия видеозапис в интернет сайт за видеоматериали, към който потребителите могат да изпращат, гледат и споделят такива материали, представлява обработване на лични данни за целите на журналистическа дейност по смисъла на тази разпоредба.
- 49 В самото начало следва да се отбележи, че съгласно постоянната практика на Съда разпоредбите на дадена директива трябва да се тълкуват в светлината на преследваната от нея цел и на системата, която тя въвежда (решение от 16 декември 2008 г., Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 51 и цитираната съдебна практика).
- 50 В това отношение, видно от член 1 от нея, Директива 95/46 се стреми държавите членки да защитават основните права и свободи на физическите лица, и в частност правото им на личен живот, при обработването на лични данни, като същевременно дават възможност за свободно движение на тези данни. Не е възможно обаче тази цел да се следва, без да се вземе предвид обстоятелството, че трябва в определена степен да се съгласуват посочените основни права и основното право на свобода на словото. Съображение 37 от Директивата уточнява, че целта на член 9 е да се съгласуват две основни права, а именно защитата на личния живот, от една страна, и свободата на словото, от друга. Това е задача на държавите членки (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2008 г., Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 52—54).
- 51 Съдът вече е постановил, че за да се вземе предвид значението на свободата на словото във всяко демократично общество, е необходимо да се даде широко тълкуване на свързаните с нея понятия, включително на понятието за журналистическа дейност (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2008 г., Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 56).
- 52 Следователно от подготвителната работа по Директива 95/46 следва, че предвидените в член 9 от нея изключения и дерогации се прилагат не само към медийните предприятия, но и към всяко лице, което упражнява журналистическа дейност (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2008 г., Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 58).
- 53 От практиката на Съда следва, че „журналистически дейности“ са тези, чиято цел е публичното разгласяване на информация, мнения или идеи независимо от средството за предаването им (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2008 г., Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 61).

- 54 Макар запитващата юрисдикция да трябва да провери дали в разглеждания случай обработването на лични данни, извършено от г-н Buivids, отговаря на тази цел, това не променя обстоятелството, че Съдът може да предостави на тази юрисдикция насоките за тълкуване, необходими за преценката, която тя следва да направи.
- 55 Така в светлината на практиката на Съда, цитирана в точки 52 и 53 от настоящото решение, обстоятелството, че г-н Buivids не е журналист по професия, не изключва възможността заснемането на спорния видеозапис и публикуването му в интернет сайт за видеоматериали, към който потребителите могат да изпращат, гледат и споделят такива материали, да попада в обхвата на тази разпоредба.
- 56 По-специално обстоятелството, че г-н Buivids е пуснал онлайн този запис в такъв интернет сайт, в случая www.youtube.com, не може само по себе си да изключи квалификацията на това обработване на лични данни като извършено „единствено за целите на журналистическа дейност“ по смисъла на член 9 от Директива 95/46.
- 57 В действителност следва да се има предвид развитието и нарастването на броя на средствата за комуникация и разпространение на информация. Следователно Съдът вече е постановил, че носителят, чрез който се предават обработените данни, независимо дали е класически като хартия, или радиовълни, или електронен като интернет, не е определящ при преценката дали е налице дейност, извършвана „единствено за целите на журналистическа дейност“ (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2008 г., *Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 60).
- 58 При това положение, както отбелязва по същество генералният адвокат в точка 55 от заключението си, не може да се приеме, че всяка информация, публикувана в интернет, свързана с лични данни, попада в обхвата на понятието „журналистическа дейност“ и на това основание попада в обхвата на изключенията и дерогациите, предвидени в член 9 от Директива 95/46.
- 59 В разглеждания случай запитваща юрисдикция следва да провери дали от спорния видеозапис е видно, че заснемането и публикуването на посочения запис са били направени единствено с цел публичното разгласяване на информация, мнения или идеи (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2008 г., *Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 62).
- 60 За тази цел запитващата юрисдикция може по-специално да вземе предвид факта, че според г-н Buivids спорният видеозапис е публикуван в интернет сайт, за да привлече вниманието на обществеността върху практики на полицията, за които се твърди, че са неправомерни, и които били осъществени при снемане на показанията му.
- 61 Следва да се уточни обаче, че установяването на такива неправомерни практики не е условие за приложимостта на член 9 от Директива 95/46.
- 62 От друга страна, ако се окаже, че заснемането и публикуването на това видео не са осъществени с единствената цел публичното разгласяване на информация, мнения или идеи, не може да се приеме, че обработването на лични данни като разглежданото в главното производство е извършено „единствено за целите на журналистическа дейност“.
- 63 Освен това следва да се припомни, че изключенията и дерогациите, предвидени в член 9 от Директива 95/46, трябва да се прилагат само доколкото са необходими за съгласуване на две основни права, а именно правото на защита на личния живот и свободата на словото (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2008 г., *Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 55).

- 64 Следователно, за да се намери равновесната точка между двете основни права, защитата на основното право на личен живот изисква дерогациите и ограниченията на защитата на данните, предвидени в глави II, IV и VI от Директива 95/46, да се въвеждат в границите на строго необходимото (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2008 г., *Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 56).
- 65 Следва да се припомни, че член 7 от Хартата, който урежда правото на зачитане на личния и семейния живот, предвижда права, съответстващи на правата, гарантирани с член 8, точка 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), и поради това в съответствие с член 52, параграф 3 от Хартата член 7 следва да получи същия смисъл и същия обхват като дадените на член 8, точка 1 от ЕКПЧ съгласно тълкуването му в практиката на Европейския съд по правата на човека (решение от 17 декември 2015 г., *WebMindLicenses*, C-419/14, EU:C:2015:832, т. 70). Същото се отнася и за член 11 от Хартата и член 10 от ЕКПЧ (вж. в този смисъл решение от 4 май 2016 г., *Philip Morris Brands и др.*, C-547/14, EU:C:2016:325, т. 147).
- 66 В това отношение от посочената съдебна практика следва, че за да намери равновесната точка между правото на зачитане на личния живот и правото на свобода на словото, Европейският съд по правата на човека е разработил поредица от относими критерии, които трябва да бъдат взети предвид, по-специално приноса към дебат от обществен интерес, известността на засегнатото лице, предмета на репортажа, досегашното поведение на съответното лице, съдържанието, формата и последиците от публикацията, начина и обстоятелствата, при които е била получена информацията, както и нейната достоверност (вж. в този смисъл ЕСПЧ, 27 юни 2017 г., *Satakunnan Markkinapörssi Oy и Satamedia Oy с/у Финландия*, CE:ECHR:2017:0627JUD000093113, § 165). Също така трябва да се вземе предвид възможността на администратора на данни да приеме мерки за намаляване на обхвата на намесата в правото на личен живот.
- 67 В случая, видно от преписката, представена пред Съда, не би могло да се изключи вероятността заснемането и публикуването на спорния видеозапис, без засегнатите лица да са информирани за заснемането и неговите цели, да представляват намеса в основното право на зачитане на личния живот на тези лица, а именно полицейските служители, участващи във въпросния видеозапис.
- 68 Ако се окаже, че заснемането и публикуването на видеозаписа са направени единствено за целите на публичното разгласяване на информация, мнения или идеи, запитващата юрисдикция следва да прецени дали освобождаванията и дерогациите, предвидени в член 9 от Директива 95/46, са необходими за съгласуване на правото на личен живот и правилата, регулиращи свободата на словото, и дали тези изключения и дерогации са въведени в границите на строго необходимото.
- 69 С оглед на гореизложените съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 9 от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелства като разглежданите в главното производство, а именно видеозапис на полицейски служители в полицейско управление при снемане на показания и публикуване на видеозаписа в интернет сайт за видеоматериали, към който потребителите могат да изпращат, гледат и споделят такива материали, могат да представляват обработване на лични данни единствено за целите на журналистическа дейност по смисъла на тази разпоредба, при условие че от посочения запис е видно, че заснемането и публикуването имат за цел единствено публичното разгласяване на информация, мнения или идеи, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

По съдебните разноси

70 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) Член 3 от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни трябва да се тълкува в смисъл, че попада в приложното поле на тази директива заснемането на полицейски служители в полицейски участък при снемане на показания и публикуването на заснетия видеозапис в интернет сайт за видеоматериали, към който потребителите могат да изпращат, гледат и споделят такива материали.
- 2) Член 9 от Директива 95/46 трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелства като разглежданите в главното производство, а именно заснемане на полицейски служители в полицейско управление при снемане на показания и публикуване на видеозаписа в интернет сайт за видеоматериали, към който потребителите могат да изпращат, гледат и споделят такива материали, могат да представляват обработване на лични данни единствено за целите на журналистическа дейност по смисъла на тази разпоредба, при условие че от посочения запис е видно, че заснемането и публикуването имат за цел единствено публичното разгласяване на информация, мнения или идеи, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

Подписи